

Den dag jeg tog hjemmefra for
at tage til byen

Barnebøker for Norge

barneboeker.no

Den dag jeg tog hjemmefra for at tage
til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Natula
Illustret av: Brian Wambi
Oversatt av: Kim Sandvad West

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboeker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

🔗 Brian Wambi

📖 Kim Sandvad West

🗣️ dansk

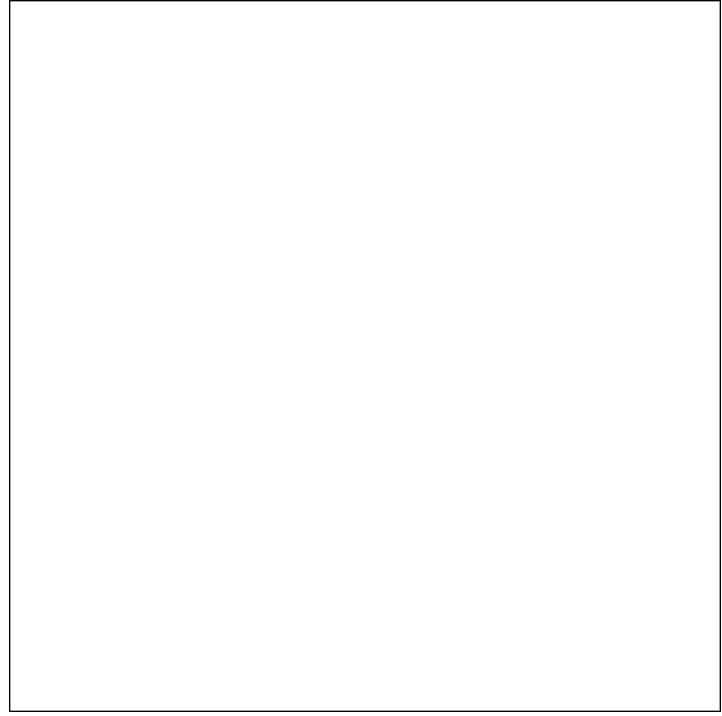
📖 nivå 3

(uten bilder)

Det lille busstoppested i min landsby var fyldt med mennesker og overfyldte busser. På jorden var der endnu flere ting, der skulle lastes. Billetsælgere råbte navnene på de steder, deres busser skulle til.

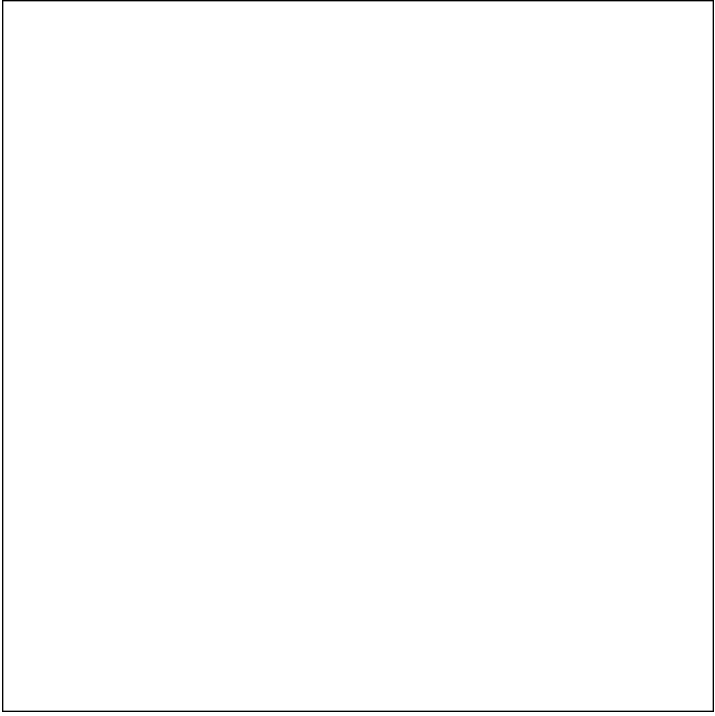
“Byeni Byeni Mod vest!” hørte jeg en
billetsælger råbe. Det var den bus, jeg
skulle med.

Bussen var næsten fuld, men flere mennesker skubbede stadig på for at komme med. Nogle lagde deres bagage under bussen. Andre lagde deres på hylderne indenfor.

Returbussen blev hurtigt fyldt op. Snart ville den køre tilbage mod øst. Det vigtigste for mig nu var at begynde at lede efter min onkels hus.

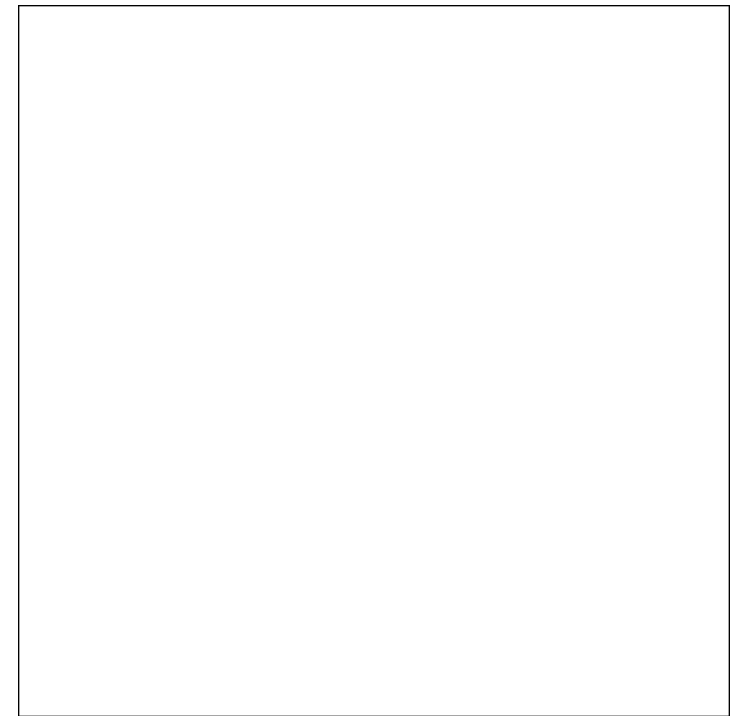
Nye passagerer holdt godt fast i deres
billetter, mens de ledte efter et sted at
sidde i den fyldte bus. Kvinder med små
børn lagde dem til rette for den lange
rejse.

Ni timer senere vågnede jeg op af høje
brag og råb efter passagerer, som skulle
tilbage til min landsby. Jeg greb min lille
taske og hoppede ud af bussen.

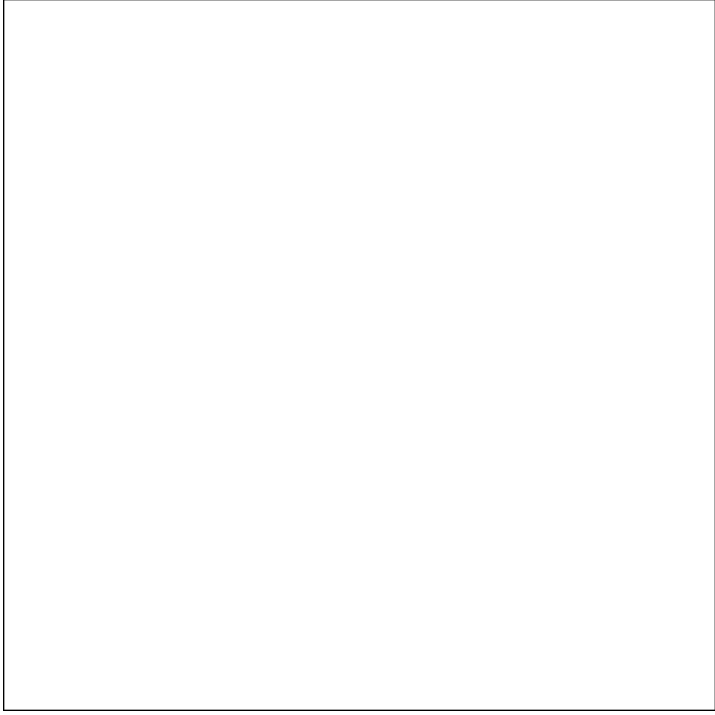

Jeg klemte mig ind ved siden af et vindue. Personen, der sad ved siden af mig, holdt godt fast i en grøn plastikpose. Han havde gamle sandaler og en slidt frakke på, og han så nervøs ud.

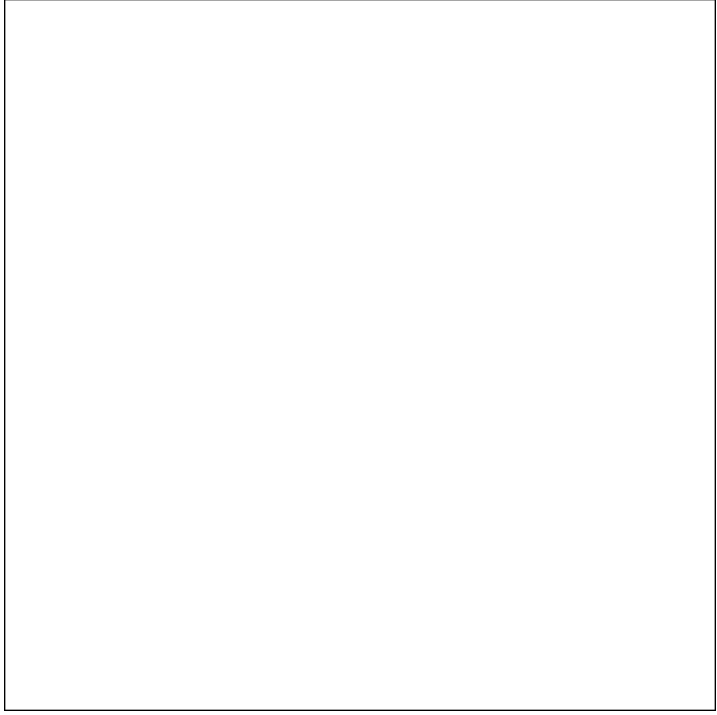

På vejen memorerede jeg navnet på det sted i den store by, hvor min onkel boede. Jeg mumlede det stadig, da jeg faldt i søvn.

Men mine tanker vandrede hjem igen. Vil min mor være tryk? Kommer mine kaniner til at indbringe nogen penge? Vil min bror huske at vande mine nyudsprungne træer?

Jeg så ud af bussen og indså, at jeg skulle forlade min landsby, hvor jeg var vokset op. Jeg skulle til den store by.

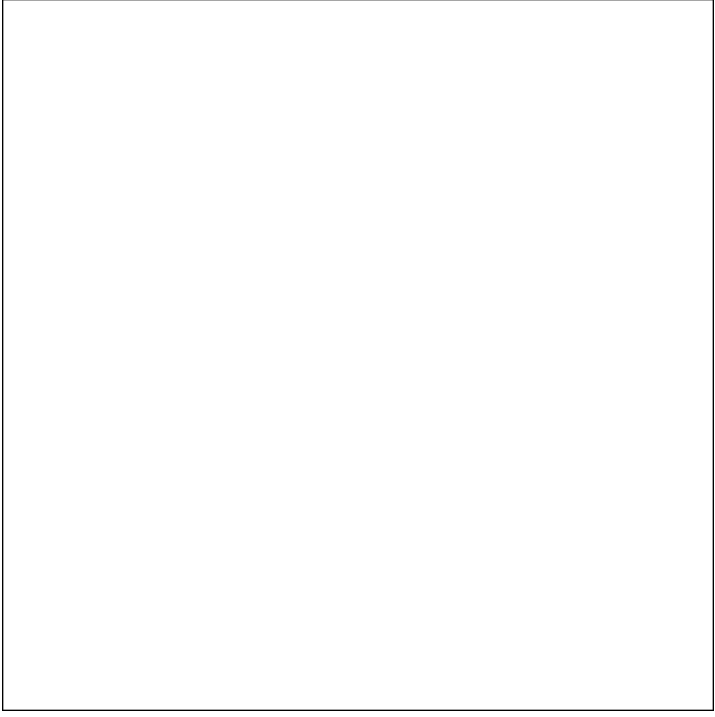

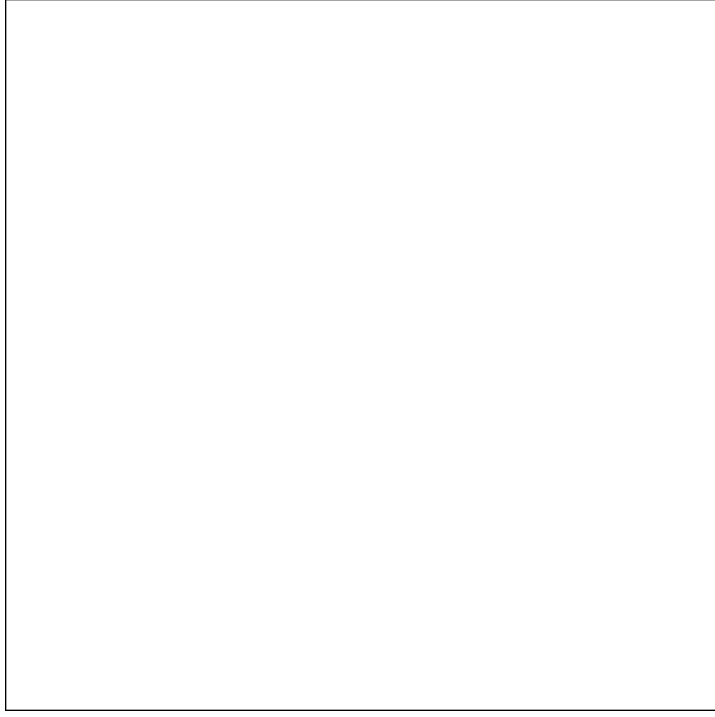
Lastningen var overstået, og alle passagererne havde fundet et sted at sidde. Gadesælgere skubbede sig stadig ind i bussen for at sælge deres varer til passagererne. Alle råbte navnene på det, de ville sælge. Jeg syntes, ordene lød mærkelige.

Som rejsen skred frem, blev der meget varmt inde i bussen. Jeg lukkede øjnene og håbede på at kunne falde i søvn.

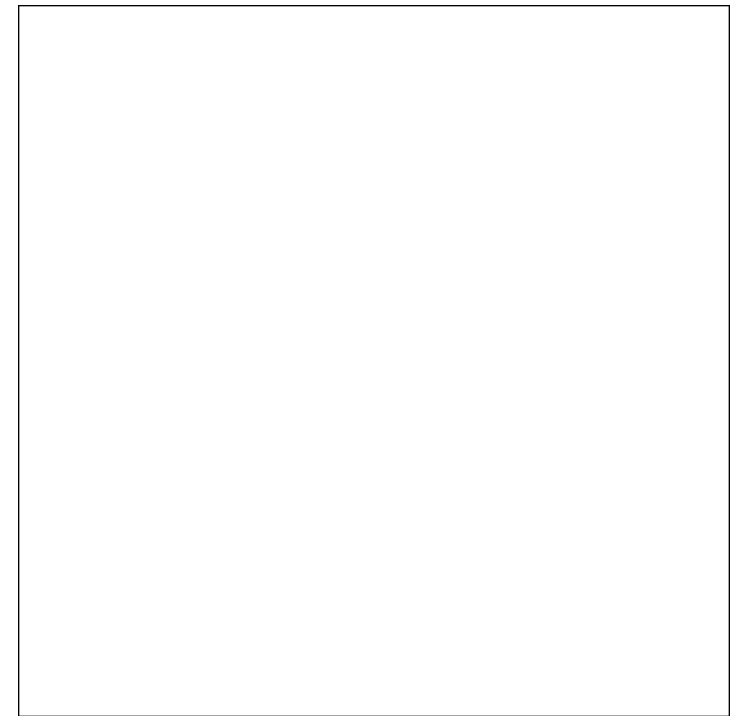
Nogle passagerer havde taget drikkevarer med, andre havde taget små snacks med og begyndte at tygge. Dem, der ikke havde nogen penge, som mig, kiggede bare på.

Da bussen kørte fra busstoppet, stirrede jeg ud ad vinduet. Jeg spekulerede på, om jeg mon nogensinde ville komme tilbage til min landsby igen.

Disse aktiviteter blev afbrudt af bussens dytten, et tegn på, at vi var klar til at tage af sted. Billetsælgeren råbte til gadesælgerne, at de skulle gå ud.

Gadesælgerne skubbede til hinanden for at komme ud af bussen. Nogle gav byttepenge tilbage til de rejsende. Andre forsøgte at sælge flere varer i sidste øjeblik.